

Obrazložitev:

Pravna podlaga

Pravna podlaga za sprejem predpisa je 3. točka prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 148. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20). V skladu z navedeno pravno podlago je določeno, da sodi med obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja ravnanje z živalskimi odpadki, ki so po predpisih na področju veterinarstva stranski živalski proizvodi kategorije 1 in 2 in da je v pristojnosti Vlade Republike Slovenije, da podrobneje predpiše dejavnosti in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe skladno z zakonom.

Predpis je, v skladu z Zakonom o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40; v nadaljevanju: ZGJS), hkrati tudi koncesijski akt, ki določa, da se državna javna služba zagotavlja v obliki podelitve koncesije za obdobje do 10 let. V predpisu je določen način določanja območja izvajanja koncesije, vrsta in obseg javnih dobrin, pogoji za zagotavljanje državne javne službe, pravice in obveznosti uporabnikov, viri financiranja javne službe, dejavnosti izvajanja koncesije in druge elemente pomembne za izvajanja koncesije državne javne službe.

Splošna obrazložitev predloga uredbe

V Sloveniji se zbiranje, predelava in odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov (ŽSP) kategorije 1 in 2 opravlja v okviru javne gospodarske službe za katero je podeljena koncesija. Trenutni koncesionar je KOTO d.o.o.. Letno koncesionar zbere cca 11.000 ton živalskih trupel ŽSP kategorije 1 in 2 ki in cca 5.500 ton ŽSP kategorije 1 in 2, ki nastanejo pri drugih uporabnikih javne službe.

Ceno storitev javne gospodarske službe se določa na podlagi določb Uredbe o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi kategorije 1 in 2.

Del javne službe, ki se nanaša na zbiranje, predelavo in odstranjevanje trupel poginulih živali plača UVHVVR. Poleg tega se iz proračuna UVHVVR sofinancira tudi zbiranje ŽSP kategorije 1 in 2, ki nastanejo pri proizvodnji živil za lastno porabo. Višina sofinanciranja je 3,5 EUR za posamezen prevzem ŽSP. V letu 2020 je UVHVVR za financiranje gospodarske javne službe ravnanja s ŽSP kategorije 1 in 2 plačala 2.308.608,64 EUR.

Koncesijska pogodba, ki je bila s koncesionarjem podpisana v letu 2017 se izteče 31.3.2022.

Predvideno je podaljšanje pogodbe za 3 mesece do 30.6.2022. Z novo koncesijsko pogodbo bo potrebno ceno prevzema, predelave in odstranitve ŽSP kategorije 1 in 2 prilagoditi spremembam na trgu ob upoštevanju cen primerljivih storitev v drugih državah članicah Evropske unije (EU).

Iz revidiranih poročil trenutnega koncesionarja glede obvezne gospodarske javne službe ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 na območju Republike Slovenije, za leta 2018 in 2019 je razvidno, da trenutni koncesionar na tem področju posluje z izgubo.

Razlogi za izgubo so naslednji:

- cena izvajanja javne službe je od leta 2004 do danes ostala nespremenjena, čeprav so v tem obdobju narasli predvsem stroški dela (povprečna bruto plača v Sloveniji je v času 2007-2020 zrasla za 44,5%), stroški energentov (rast cene električne energije v obdobju 2007-2020 4,3%, rast cen goriv v istem obdobju 9%), stroški storitev (stroški storitev pri proizvajalcih so v obdobju 2007-2020 zrasli za 12%,).
- v obdobju od leta 2004 do 2020 je prišlo tudi do upadanja količin ŽSP zaradi sprememb pri predpisih, ki urejajo kategorizacijo ŽSP predvsem v delu, ki se nanaša na seznam tkiv s specifičnim tveganjem (SRM) (leta 2004 36,3 t, leta 2017 18,1 t, leta 2020 17,2 t). Količine ŽSP kategorije 1 in 2 so v letu 2020 glede na leto 2004 upadle za 52%, v letu 2020 pa glede na leto 2017 pa za 4,9%. Posledica zmanjšanih količin so večji stroški zbiranja in predelave ŽSP kategorije 1 in 2 na tono prevzetih ŽSP.
- cena izvajanja GJS se od leta 2004 tudi ni usklajevala z inflacijo.

Iz letnih poročil Koto je razvidno da je bil dejanski strošek predelave ŽSP K 1 IN 2 V LETU 2016 0,195 EUR/kg, v letu 2017, 0,203 EUR/kg, v letu 2018 0,226 EUR/kg, v letu 2019 0,238 EUR/kg in v letu 2020 0,249 EUREUR/kg predelanih ŽSP. Posledično je v letnih poročilih koncesionarju Koto izkazal

izgubo iz poslovanja na koncesiji v višini 211.655 EUR v letu 2020, 254.890 EUR v letu 2019, 177.562 EUR v letu 2018. Pozitiven izid poslovanja je KOTO d.o.o. tem koncesijskem obdobju izkazal samo za leto 2017 (april – december), kjer je prikazal 326.508 EUR dobička. Dvig cene za 27% oziroma na 245 eur na tono prevzetih ŽSP je utemeljen tudi z rastjo stroškov tako energentov, kot tudi stroškov dela in neugodnega prodajne cene za MBM. Dodaten dejavnik, ki močno vpliva na lastno ceno izvajanja GJS je tudi rast cen za dokupe emisijskih kuponov. Po podatkih trenutnega koncesionarja naj bi se lastna cena izvajanja GSJ samo zaradi stroška emisijskih kuponov zvišala za cca 7 EUR/t prevzetih ŽSP. Na drugi strani pa ni pričakovati, da bi se prihodki zaradi višjih količin ŽSP povečevali, ampak bodo te ostale na obstoječih ravneh.

Utemeljitev predloga 27% dviga cene GJS je utemeljena tudi na podlagi simulacije lastne cene trenutnega koncesionarja v letih 2023, 2028 in 2032. Predvideva se, da bo lastna cena na tono prevzetih ŽSP kategorije 1 in 2 leta 2023 224,83 EUR, leta 2038 244,45 eur in leta 2032 258,59 EUR.

Dvig cene je utemeljen tudi s primerjavo cen podobnih storitev v drugih državah članicah EU. Na Hrvaškem je npr. javne služba urejena s **Pravilnikom o nusproizvodima žvotinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi**, kjer je določeno, da se:

- za izvajanje storitev ravnanja ŽSP kategorije 1 in 2 se podeli 10 letna koncesija.
- določi tarifa za ravnanje z ŽSP kategorije 1 in 2 (preračunana po tečaju Banke Slovenije za HRK na 21.12.2021, 1EUR=7,5150 HRK), kjer:
 - o povzročitelj pravna in fizična oseba, ki opravlja dejavnost plača 1,45 kun oziroma 0,1929 EUR/kg ŽSP (zbiranje, predelava, sežig), mogoč je 50% dvig cene v primeru neustreznega skladiščenja ŽSP (razpadanje tkiv, pokvarjena tkiva...).
 - o koncedent (država) plača stroške za poginule živali in interventni zakol in sicer 1,40 kun oziroma 0,1863 EUR/kg ŽSP za zbiranje) ter 1,25 kun oziroma 0,1663 EUR/kg ŽSP za predelavo in sežig pridobljenih proizvodov. Skupna cena, ki jo koncedent plača za poginule živali je torej **0,3526 EUR /kg ŽSP**.
 - o za je nedelje in praznike predviden 20% dvig tarife.

V Avstriji so sistemi zbiranja ŽSP K1 in 2 različni po posameznih deželah. Podoben sistem kot v Sloveniji imajo v Zgornji Avstriji in na Tirolskem. Na Tirolskem je cena, ki jo plačajo klavnice 350 EUR/t, za poginule živali pa je cena 370 EUR /tono. K ceni je treba dodati pavšalni strošek prevoza 25 EUR na prevzem, predpisana pa je tudi najmanjša količina prevzema ŽSP: 100 kg na rednih progah in 500 kg za izreden prevzem. V Zgornji Avstriji pa je cena za klavnice 185 EUR /t za poginule živali pa 400 EUR /t. V Nemčiji so cene za zbiranje ŽSP kategorije 1 od 160 – 280 EUR /t odvisno od dežele in sistema zbiranja.

Pri izračunu predlaganega povečanja cene smo upoštevali primerljivost sistemov in cene v drugih državah članicah EU. Upoštevati je potrebno različne načine zbiranja, saj ponekod poteka sistem po principu »door to door« od kraja nastanka do kafilerije. V Republiki Sloveniji poteka sistem pobiranja trupel živali od kraja nastanka pogina do zbiralnic tako, da Nacionalni veterinarski inštitut pobira trupla živali na kraju nastanka in jih potem pripelje do zbiralnic, ki so določene po koncesijski pogodbi.

Nacionalni veterinarski inštitut mora na podlagi 26. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 ZdZPVHVVR, 23/12-ZZZiv-C in 40/14-ZIN-B) zagotavljati najmanjši obseg zdravstvenega varstva živali (VHS) in ugotavljati vzroke pogina od bolezni, ki jih je potrebno ugotavljati zaradi preprečevanja pojava, širjenja in varstva pred okužbami kot zaradi ugotavljanja mučenja živali ter nadaljnega ukrepanja varstva prebivalstva pred širjenjem bolezni in ukrepov zoper povzročitelje zanemarjanja oz. mučenja živali. KOTO pobira že zbrana trupla in jih potem iz zbiralnic prepelje v kafilerijo. Izjema so večji oziroma množični pogini, kjer odredi uradni veterinar neposredni prevzem na kraju nastanka. Stroške Nacionalnega veterinarskega inštituta v celoti krije proračun in jih plačuje Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin. Strošek, ki navajamo v primeru drugih držav (Hrvaška, Zgornja Avstrija, Tirolska, nekatere zvezne dežele v Nemčiji) je zato potrebno primerjati skozi sistem načina pobiranja trupel živali, saj višji stroški v posamezni državi ne pomenijo, da je strošek na enoto mere v drugih državah višji oziroma koncesionar bolje plačan kot v Republiki Sloveniji.

Glede na povedano lahko pričakujemo, da se bo cena storitve javne službe ravnanja z ŽSP kategorije 1 in 2 v prihodnjem koncesijskem obdobju dvignila za 27%, kar pomeni, da moramo v letu 2022 za izvajanje javne službe od julija do decembra, iz proračuna zagotoviti dodatnih 316.000 eur in v letu 2023 ter naslednjih letih 632.000 EUR letno dodatnih sredstev glede na višino zagotovljenih sredstev v proračunu za leto 2021.

Osnutek predpisa:

Na podlagi drugega in četrtega odstavka 148. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20), drugega odstavka 3., 7. in 32. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40) in 21. člena Zakona o nekaterih koncesijskih pogodbah (Uradni list RS, št. 9/19) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO
o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja z
živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(namen)

(1) Ta uredba podrobneje določa način, predmet in pogoje izvajanja gospodarske javne službe ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 (v nadaljnjem besedilu: javna služba) na območju Republike Slovenije.

2. člen
(uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za trupla poginulih živali, določena v skladu s pravilnikom, ki ureja zbiranje, prevoz, skladiščenje, ravnanje, uporabo in odstranjevanje živalskih trupel kot vrste živalskih stranskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi in za druge živalske stranske proizvode, ki nastajajo na območju Republike Slovenije in se razvrščajo med živalske stranske proizvode I. in II. kategorije v skladu z Uredbo (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) UL L št. 300, z dne 14.11.2009, str. 1–1, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 UL L št.170, z dne 25.6.2019, str. 1).

(2) Določbe te uredbe se uporabljajo tudi za živalske stranske proizvode, ki nastajajo kot odpadki gostinskih dejavnosti, ostanki živil ali neuporabljena živila v prevoznih sredstvih v mednarodnem potniškem prometu ob vstopu na območje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU).

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. »živalski stranski proizvodi kategorije 1 in 2« so živalski stranski proizvodi I. in II. kategorije (v nadaljnjem besedilu: živalski stranski proizvodi) v skladu z Uredbo 1069/2009/ES, razen gnoja, vsebine prebavnega trakta, mleka, proizvodov iz mleka in kolostruma, če so kategorizirani kot ŽSP kategorije 2 v skladu z 9. členom Uredbe 1069/2009 ES;
2. »koncedent« je Vlada RS
3. »povzročitelj živalskih stranskih proizvodov« je vsaka pravna ali fizična oseba, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti povzroča nastajanje živalskih stranskih proizvodov;
4. »prevzemno mesto« je mesto na kraju nastanka živalskih stranskih proizvodov, kjer se živalski stranski proizvodi nahajajo do prevzema s strani izvajalca javne službe, ki je urejeno v skladu s predpisom s področja veterinarstva, ki ureja živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi;
5. »zbiralnica« je vmesni obrat kategorije 1 in 2, odobren v skladu s členom 10 Uredbe 1069/2009/ES;
6. »zbirna proga« je določena pot, na kateri so prevzemna mesta in zbiralnice in jo vozilo za prevoz živalskih stranskih proizvodov opravi v dogovorjenih terminih na način, da ni ogroženo zdravje ljudi ali živali;
7. »predelava živalskih stranskih proizvodov« je mehanska obdelava živalskih stranskih proizvodov z drobljenjem in mletjem ter njihova toplotna obdelava v skladu z Uredbo 1069/2009/ES;
8. »predelovalni obrat za predelavo živalskih stranskih proizvodov I. in II. kategorije« (v nadaljnjem besedilu: predelovalni obrat) je tehnološka enota, v kateri poteka eden ali več tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi predelave živalskih stranskih proizvodov in za katero je odobreno obratovanje v skladu z Uredbo 1069/2009/ES in izdano okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja;
9. »obrat za proizvodnjo živil živalskega izvora« je obrat, v katerem se obdelujejo proizvodi živalskega izvora v skladu z Uredbo (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1) in Uredbo (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 55);
10. »sežiganje predelanih živalskih stranskih proizvodov« je sežiganje živalskih proteinov ali živalskih masti in olj, pridobljenih iz predelave živalskih stranskih proizvodov, v sežigalnici odpadkov ali v napravi za sosežig odpadkov v skladu s predpisom s področja varstva okolja, ki ureja sežiganje in sosežiganje odpadkov;
11. »uporaba živalskih masti in olj kot gorivo« je uporaba živalskih masti in olj, pridobljenih iz predelave živalskih stranskih proizvodov, kot gorivo v kurilnih napravah, če je za tako uporabo živalskih masti in olj pridobljeno dovoljenje v skladu z Uredbo 1069/2009/ES;
12. »neustrezno pripravljene živalski stranski proizvodi za prevzem« so živalski stranski proizvodi, ki vsebujejo različne tujke (npr. kovine, kemikalije, plastika) in živalski stranski proizvodi, razen trupel poginulih živali, ki so gnili oziroma razkrojeni, do take stopnje, da otežujejo nadaljnjo predelavo in negativno vplivajo na procese predelave in kvaliteto pridobljenih proizvodov.
13. Proizvodnja živil za lastne potrebe pomeni ŽSP ki nastanejo pri izvajanju dejavnosti, ki so navedene v 3. odstavku 1. člena Uredbe 853/2005 ES.

I. PREDMET, UPORABNIKI IN OBMOČJE IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

4. člen

(predmet in uporabniki javne službe)

(1) Javna služba se izvaja kot koncesionirana gospodarska javna služba.

(2) Storitve javne službe so:

1. prevzemanje živalskih stranskih proizvodov, ki jih oddajajo koncesionarju povzročitelji živalskih stranskih proizvodov in izvajalec veterinarsko higienske službe (v nadaljnjem besedilu: VHS) na prevzemnih mestih in v zbiralnicah;
2. prevzemanje živalskih stranskih proizvodov v primeru množičnega pogina živali ali ob naravnih in drugih nesrečah, za katere je od pristojne veterinarske službe odrejena predelava v predelovalnem obratu;
3. zbiranje živalskih stranskih proizvodov, ki vključuje njihovo prevažanje in skladiščenje pred oddajo v predelavo;
4. predelava prevzetih živalskih stranskih proizvodov v predelovalnem obratu in
5. zagotavljanje oddaje predelanih živalskih stranskih proizvodov v nadaljnjo uporabo oziroma odstranitev s sežigom ali sosežigom oziroma zagotavljanje uporabe živalskih masti in olj kot gorivo za lastno rabo v skladu z Uredbo 1069/2009/ES in Uredbo 142/2011/EU.

(3) Uporabniki storitev javne službe so fizične in pravne osebe, pri katerih nastajajo živalski stranski proizvodi kategorije 1 in 2.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se uporaba storitev javne službe glede prevzema in zbiranja živalskih stranskih proizvodov ne nanaša na imetnike živalskih stranskih proizvodov, za katere v primeru pogina živali zagotovi storitve veterinarska javna služba ali za njih velja izjema v skladu s pravilnikom, ki ureja živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi.

5. člen (območje koncesije)

Koncesija se podeli za celotno območje Republike Slovenije.

III. OBSEG IZVAJANJA KONCESIJE

6. člen (obseg izvajanja koncesije)

(1) Koncesionar mora na prevzemnih mestih pri uporabnikih storitev javne službe in zbiralnicah redno prevzemati živalske stranske proizvode.

(2) Koncesionar mora zbirne proge za prevzem živalskih stranskih proizvodov načrtovati tako, da poveže prevzemna mesta, ki obratujejo: v okviru javne veterinarske službe, v obratih za proizvodnjo živil živalskega izvora, zaradi oddaje živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri mednarodnem potniškem prometu kot odpadki gostinskih dejavnosti ali kot ostanki živil ali neuporabljenih živil, ki jih morajo potniki predati ob vstopu na območje EU.

(3) Če eden ali več uporabnikov storitev javne službe vzpostavi svojo zbiralnico, mora koncesionar zagotoviti, da je prevzem živalskih stranskih proizvodov iz te zbiralnice

zagotovljen v okviru prevzema živalskih stranskih proizvodov na eni od zbirnih prog iz prejšnjega odstavka.

7. člen **(proizvodi iz proizvodnje živil za lastno porabo)**

(1) Ne glede na način prevzema živalskih stranskih proizvodov iz prejšnjega člena mora koncesionar zagotoviti, da je imetnikom živalskih stranskih proizvodov na posameznih območjih omogočena oddaja na posebnih prevzemnih mestih (v nadaljnjem besedilu: prevzemna mesta) tistih živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo.

(2) Prevzemna mesta iz prejšnjega odstavka na predlog proizvajalcev živil za lastno uporabo vzpostavijo lokalne skupnosti.

(3) Predlog območij in posebnih mest na teh območjih, kjer je imetnikom živalskih stranskih proizvodov iz prejšnjega odstavka omogočena oddaja živalskih stranskih proizvodov koncesionarju, imena upravljavcev teh posebnih mest in oceno letne količine živalskih stranskih proizvodov, ki jih bodo proizvajalci živil za lastno porabo oddajali na posameznem posebnem mestu, lahko pošljejo ministrstvu, pristojnemu za okolje, izvajalci občinske komunalne službe ali lokalna skupnost, na območju katere nastajajo živalski stranski proizvodi zaradi proizvodnje živil za lastno uporabo.

(4) Na podlagi predloga iz prejšnjega odstavka koncedent in koncesionar v koncesijski pogodbi določita seznam posebnih mest, kjer je proizvajalcem živil za lastno porabo omogočena oddaja živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji teh živil, pogoje prevzema teh živalskih stranskih proizvodov in način obveščanja o možnosti njihove oddaje koncesionarju.

8. člen **(pogoji izvajanja koncesije)**

(1) Koncesionar mora imeti ob sklenitvi koncesijske pogodbe zagotovljeno predelavo, najmanj 15.000 ton živalskih stranskih proizvodov letno na območju Republike Slovenije.

(2) Koncesionar mora zagotoviti, da se od uporabnikov storitev javne službe živalski stranski proizvodi prevzemajo in predelujejo redno in brez zastojev, ki bi povzročili kopičenje živalskih stranskih proizvodov. V koncesijski pogodbi se določi pogodbena kazen za primer nerednega prevzemanja, predelave in kopičenja živalskih stranskih proizvodov.

(3) Če se letna količina stranskih živalskih proizvodov, ki jih uporabniki storitev javne službe oddajo koncesionarju, poveča, mora koncesionar na zahtevo koncedenta zagotoviti dodatne možnosti predelave živalskih stranskih proizvodov.

(4) Roki, v katerih se mora zagotoviti dodatne možnosti predelave živalskih stranskih proizvodov, in drugi pogoji v zvezi z dodatno predelavo, se določijo v koncesijski pogodbi.

(5) Koncesionar mora zagotavljati elektronsko sprotno vodenje evidenc o prevzetih in predelanih količin živalskih stranskih proizvodov, o oddanih količinah predelanih živalskih stranskih proizvodov v sežig in o oddanih količinah živalskih masti in olj v uporabo kot gorivo.

9. člen
(infrastruktura državnega pomena)

- (1) Obrat za predelavo stranskih živalskih proizvodov je infrastruktura državnega pomena.
- (2) Objekti in naprave iz prejšnjega odstavka imajo status infrastrukture državnega pomena za čas izvajanja koncesije državne javne službe.

IV. POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI KONCESIONAR, IN POSTOPEK PODELITVE KONCESIJE

10. člen
(izbira koncesionarja)

- (1) Pridobivanje koncesionarjev za izvajanje storitev javne službe se opravi po postopku, kot je določen z zakonom, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe.

11. člen
(razpisna dokumentacija in merila za izbiro koncesionarjev)

(1) Razpisno dokumentacijo pripravi ministrstvo, pristojno za okolje in ministrstvo, pristojno za veterinarstvo.

(2) Če se na javnem razpisu pridobijo le nepravilne, nepopolne ali nesprejemljive ponudbe se javni razpis ponovi v roku največ 6 mesecev.

- (3) Pri izbiri koncesionarjev se upoštevajo naslednja merila:
1. višina cene za storitve javne službe, ki jih ponudi kandidat, preračunane na enoto mase prevzetih živalskih stranskih proizvodov (euro/kg), ločeno za storitve zbiranja, predelave in odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov
 2. višina bančne garancije
 3. količine, ki jih je sposoben ponudnik prevzeti,
 4. zmogljivosti prevzema in predelave živalskih stranskih proizvodov,
 5. čas vzpostavitve javne službe,
 6. okvirno število in kraj prevzemnih mest in zbiralnic ter okvirni poteki zbirnih prog,
 7. odzivnost za primer prevzema v izrednih primerih način obveščanja javnosti in uporabnikov storitev javne službe
 8. časovni okvir, ki zagotavlja rednost prevzema.

(4) Natančnejši način uporabe meril za izbiro koncesionarjev je sestavni del razpisne dokumentacije.

- (5) Razlogi, zaradi katerih se ponudba šteje za nesprejemljivo, so naslednji:
- ponudbena cena za izvajanje storitev prevzemanja, zbiranja in prevzema živalskih stranskih proizvodov presega referenčno ceno,
 - ponudbena cena za predelavo živalskih stranskih proizvodov presega referenčno ceno,
 - čas vzpostavitve javne službe je daljši kot osemnajst mesecev.
 - čas prevzema, ki ne zagotavlja rednega prevzema in predelave.

(6) Referenčna cena iz prejšnjega odstavka se določi v razpisni dokumentaciji za izbiro koncesionarjev na podlagi podatkov o izvajanju javne službe v preteklih obdobjih in na podlagi podatkov o ceni primerljivih storitev, ki se izvajajo v drugih državah članicah EU.

(7) Pri pripravi razpisne dokumentacije se na pobudo združenj uporabnikov storitev javne službe pristojni ministrstvu iz prvega odstavka 5. člena te uredbe posvetujeta z njihovimi predstavniki o podrobnejših merilih za izbiro koncesionarjev in o višini referenčne cene iz prejšnjega odstavka.

12. člen **(komisija za izbiro)**

(1) Preverjanje in oceno ponudb opravi posebna strokovna komisija, ki jo imenuje minister za okolje.

(2) Strokovno komisijo sestavljajo trije člani, ki so predstavniki MF, MOP in UVHVVR. Predsednik komisije je predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) Predsednik strokovne komisije koordinira delo komisije in pripravi skupno poročilo o ocenjevanju ponudb za odločitev o izbiri koncesionarja.

13. člen **(koncesijsko obdobje)**

(1) Koncesija za izvajanje javne službe se podeli za obdobje do deset let

(2) Doba iz prejšnjega odstavka tega člena začne teči z dnem, ko začne veljati koncesijska pogodba.

(3) Koncesijska pogodba z novim koncesionarjem mora biti sklenjena pred iztekom roka, za katerega je bila podeljena prejšnja koncesija, začne pa veljati ob izteku tega roka.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko koncesijsko razmerje podaljša, in sicer do podelitve koncesije z javnim razpisom oziroma največ za eno leto s sklenitvijo aneksa.

V. KONCESIJSKA POGODBA

14. člen **(koncesijska pogodba)**

(1) Koncesija se podeli enemu koncesionarju pod pogojem, da je sposoben zagotavljati opravljanje storitev javne službe pod pogoji in v obsegu iz te uredbe.

(2) Koncesijsko pogodbo podpiše minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za veterinarstvo.

(3) V koncesijski pogodbi se, poleg predpisane vsebine iz zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe, določijo predvsem naslednji način in pogoji izvajanja javne službe glede:

1. prevzemanja živalskih stranskih proizvodov pri uporabnikih storitev javne službe,
2. prevzemanja živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo, na posebnih mestih, določenih v skladu s 7. členom te uredbe,
3. začasnega skladiščenja in obdelave živalskih stranskih proizvodov pred njihovo predelavo v predelovalnem obratu,
4. predelave živalskih stranskih proizvodov v predelovalnem obratu,
5. zagotavljanja nadaljnje uporabe ali odstranitve predelanih živalskih stranskih proizvodov,
6. evidentiranja prevzetih in predelanih količin živalskih stranskih proizvodov, oddanih količin predelanih živalskih stranskih proizvodov v sežig in oddanih količin živalskih masti in olj v uporabo kot gorivo,
7. uveljavljanja zahtevkov plačila za opravljene storitve javne službe,
8. predaje v uporabo opreme, objektov, naprave ter vozila za izvajanje javne službe za čas trajanja stavke ali drugih razlogov nezmožnosti, drugemu izvajalcu javne službe ali koncedentu ter plačila za tako uporabo,
9. vodenja evidenc.

(4) Ne glede na določbe 4., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka se lahko v koncesijski pogodbi za živalske stranske proizvode kategorije 1 določijo v skladu z Uredbo 1069/2009/ES drugačni načini njihove uporabe oziroma predelave in odlaganje na odlagališčih odpadkov, če gre za živalske stranske proizvode, ki nastajajo pri mednarodnem prometu kot kuhinjski odpadki.

(5) V koncesijski pogodbi se glede prevzema živalskih stranskih proizvodov določi okvirno število in kraj prevzemnih mest in zbiralnic, kjer se prevzemajo živalski stranski proizvodi, ter okvirni potek zbirnih prog. Če se v času izvajanja koncesije zaradi prenehanja izvajanja dejavnosti uporabnikov ali zaradi novih uporabnikov ali drugih razlogov spremeni seznam prevzemnih mest oziroma zbiralnic ali potek zbirnih prog, mora koncesionar o tej spremembi obvestiti koncedenta. O spremembah kraja prevzema živalskih stranskih proizvodov in poteka zbirnih prog koncesionar sproti obvešča tudi uporabnike storitev javne službe. Objavo seznama prevzemnih mest in zbiralnic ter sprememb tega seznama zagotovi ministrstvo, pristojno za okolje, na svojih spletnih straneh.

(6) V koncesijski pogodbi se glede predelave živalskih stranskih proizvodov določijo finančna jamstva, ki jih mora zagotoviti koncesionar za primere zastojev predelave živalskih stranskih proizvodov v predelovalnem obratu, zaradi katerih lahko pride do kopičenja živalskih stranskih proizvodov.

(7) V koncesijski pogodbi se določijo tudi pogoji in način izvajanja javne službe za primer nastanka višje sile pri koncesionarju.

15. člen **(odstop od koncesijske pogodbe)**

(1) Koncedent lahko enostransko odstopi od pogodbe, če:

1. je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot koncesionirana gospodarska javna služba,
2. je koncesionar v javnem razpisu podal neresnične podatke,

3. koncesionar ni upošteval določb zakonov, predpisov, koncesijske pogodbe ali dovoljenj, izdanih na podlagi zakona,
4. koncesionar ne izpolnjuje več splošnih ali posebnih pogojev, ki so bili določeni za pridobitev koncesije,
5. pride do stečaja ali likvidacije koncesionarja,
6. koncesionar ne začne z izvajanjem javne službe v roku, določenem v koncesijski pogodbi,
7. če ne sklene koncesijske pogodbe v roku, določenem v drugem odstavku 14. člena te uredbe.

(2) Pri odpovedi pogodbe iz prve alinee prejšnjega odstavka je koncedent dolžan plačati koncesionarju odškodnino, ki se določi po predpisih o razlastitvi.

(3) Pogoji in medsebojne pravice ter obveznosti zaradi odpovedi pogodbe se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

VI. FINANČNO JAMSTVO

16. člen (bančna garancija)

(1) Koncesionar mora najpozneje 30 dni po sklenitvi koncesijske pogodbe predložiti koncedentu nepogojno, nepreklicno in na prvi pisni poziv plačljivo bančno garancijo s trajanjem enega leta. Višino bančne garancije, ki ne sme biti manjša od stroškov izvajanja storitev predelave živalskih stranskih proizvodov v količini, ki je enaka eni desetini letne količine prevzetih živalskih stranskih proizvodov na območju koncesije, določita koncedent in koncesionar v koncesijski pogodbi.

(2) Najpozneje 15 dni pred potekom bančne garancije mora koncesionar predložiti koncedentu novo bančno garancijo. Če tega ne stori, sme koncedent unovčiti bančno garancijo. Bančno garancijo sme koncedent unovčiti tudi v primeru, če koncesionar brez utemeljenih razlogov ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti glede kakovosti in količine ali če preneha izvajati dejavnost.

(3) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja v primeru podaljšanja koncesije.

VIII. IZVAJANJE KONCESIJE

17. člen (opravljanje storitev javne službe)

(1) Izvajanje javne službe mora potekati tako, da se zagotavlja za uporabnike stalna in pravočasna storitev.

(2) Koncesionar mora izvajati javno službo v celotnem obdobju izvajanja koncesije s kadrovskimi, in tehničnimi zmogljivostmi navedenimi v ponudbi redno in nemoteno.

(3) Opravljanje storitev javne službe mora potekati tako, da so zagotovljeni za okolje in zdravje ljudi ter živali varni prevzem, prevoz in predelava živalskih stranskih proizvodov in se zagotavlja odstranjevanje predelanih živalskih stranskih proizvodov v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

(4) Koncesionar je dolžan izdelati informacijo o načinu opravljanja javne službe in z njo seznaniti uporabnike storitev javne službe v roku 3 mesecev od podpisa pogodbe.

(5) Informacija iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. izvleček vsebine te uredbe,
2. spisek prevzemnih mest in zbiralnic za posamezno območje, navedbo zbirnih prog, termine prevzema živalskih stranskih proizvodov po posameznih zbirnih progah, prevzemnih mest in zbiralnicah,
3. navodila za uporabo, ureditev, velikost in obliko zabojnikov na prevzemnem mestu in zbiralnici,
4. cenik in način obračuna za storitve javne službe
5. dodatek na ceno zaradi neustrezno pripravljenih živalskih stranskih proizvodov za prevzem ter
6. opozorila za kršitelje.

(6) Koncesionar mora pred seznanitvijo uporabnikov storitev javne službe z informacijo iz četrtega odstavka tega člena pridobiti soglasje koncedenta.

18. člen (opravljanje storitev v primeru stavke)

(1) Koncesionar mora zagotoviti izvajanje javne službe v polnem obsegu tudi v primeru stavke pri njem zaposlenih delavcev.

(2) Če koncesionar po preteku sedem dni od začetka stavke ne more zagotoviti izvajanja javne službe, koncedent odloči, da:

- a) za njegove uporabnike storitev javne službe opravlja storitve javne službe drug izvajalec javne službe ali
- b) mora predati koncedentu za čas trajanja stavke na razpolago opremo, objekte, naprave ter vozila za izvajanje javne službe proti plačilu za njihovo uporabo v skladu s koncesijsko pogodbo.

19. člen (podizvajalec)

(1) Koncesionar lahko za opravljanje nekaterih del javne službe vključi drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: podizvajalec), ki dela v imenu in na račun koncesionarja, če izpolnjuje vse predpisane pogoje za izvajanje posameznih storitev javne službe.

(2) Ponudnik mora v postopku izbire koncesionarja že v svoji ponudbi navesti ime podizvajalca.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko koncesionar ob soglasju koncedenta vključi podizvajalca v izvajanje storitev javne službe tudi po podpisu koncesijske pogodbe, če je to predvideno v koncesijski pogodbi in v predvidenem obsegu.

20. člen (opravljanje javne službe drugih dejavnosti)

(1) Koncesionar lahko opravlja tudi druge dejavnosti, za katere je registriran, vendar pa njihovo izvajanje ne sme vplivati na izvajanje javne službe.

(2) Za izvajanje javne službe mora voditi ločene računovodske evidence po posameznih dejavnostih in druge evidence, ki omogočajo finančni in drug nadzor nad poslovanjem koncesionarja v zvezi z nadzorom nad izvajanjem koncesije. Koncesionar javnih in drugih sredstev, ki jih prejme v zvezi z izvajanjem koncesije, ne sme uporabiti za financiranje svojih drugih dejavnosti.

(3) Za vodenje ločenih računovodskih evidenc po posameznih dejavnostih se uporabljajo sodila. Sodila, ki so namenjena razporejanju posrednih stroškov po dejavnostih, temeljijo na računovodskih načelih. Pri razporejanju posrednih stroškov je treba uporabiti sodila, ki temeljijo na aktivnostih, ki te stroške povzročajo. Če teh aktivnosti ni mogoče določiti, se uporabijo sodila delitve posrednih stroškov na podlagi deleža neposrednih stroškov. Sodila za razporejanje splošnih stroškov koncesionarja na dejavnosti javne službe in druge dejavnosti sprejme organ nadzora koncesionarja na predlog njegovega organa vodenja. Ista sodila se uporabljajo dosledno vsako poslovno leto.

(4) Ustreznost sodil in pravilnost njihove uporabe enkrat letno, ob letni reviziji računovodskih izkazov, preveri revizor in poda pisno mnenje. Koncedent lahko imenuje dodatnega revizorja za preveritev poslovanja.

(5) Koncesionar o sprejetih in revidiranih sodilih seznaniti ministrstvo, pristojno za veterino, v roku 30 dni po izdaji mnenja revizorja iz prejšnjega odstavka. Ministrstvo lahko za primernost predlaganih ključev pridobi mnenje pooblaščenega revizorja in/ali druge strokovne institucije. Ministrstvo lahko v roku 30 dni po prejemu obvestila o sprejetih in revidiranih sodilih ter mnenju revizorja zahteva, da organ nadzora ponovno odloča o njihovi ustreznosti. Če organ nadzora v roku 30 dni po prejemu zahteve ministrstva iz prejšnjega odstavka ponovno ne odloči o ustreznosti sodil ali le-teh ne spremeni tako, da bi bila ustrezna, lahko pristojno ministrstvo začne postopek za odstop o koncesijske pogodbe.

(6) Ločeni računovodski izkaz za dejavnost javne službe morajo biti letno revidirani. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev in sredstev, ki jih za storitve javne službe plačujejo uporabniki.

(7) Podrobnejši pogoji za izvajanje javne službe in način njenega izvajanja se lahko določijo v koncesijski pogodbi.

21. člen **(poročilo o poslovanju)**

(1) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o poslovanju, ki vsebuje:

1. obračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s to uredbo,
2. obračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
3. obračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 31. decembra tekočega leta za prihodnje poslovno leto ministrstvu poslati program o predvidenem poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

1. predračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja kot je določena tej uredbi,
2. predračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
3. predračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(3) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere obratuje poslovnoizidna enota, iz katere bo razvidno ločeno poslovanje in sodila za javno službo.

VIII. STROŠKI

22. člen (stroški)

(1) Koncesionar izvaja javno službo v svojem imenu in za svoj račun. Koncesionar nosi vse stroške v zvezi s koncesijo, ki je podeljena na podlagi te uredbe.

(2) Stroški koncesionarja iz prejšnjega odstavka obsegajo predvsem:

- stroške zbiranja živalskih stranskih proizvodov,
- stroške predelave živalskih stranskih proizvodov in
- stroške odstranjevanja predelanih živalskih stranskih proizvodov.

(3) Koncesionar mora dajati koncedentu na njegovo zahtevo vse podatke, ki so povezani z nastajanjem stroškov iz prejšnjega odstavka in prihodki od prodaje storitev in pridobljenih proizvodov, ki so potrebni za primerjalno oceno stroškov storitev javne službe s stroški drugih podobnih oziroma primerljivih storitev v povezavi s ceno storitve.

IX. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV STORITEV JAVNE SLUŽBE

23. člen (obveznosti in pravice)

(1) Uporaba storitev javne službe je obvezna za vse uporabnike storitev javne službe.

(2) V razmerjih do koncesionarja in koncedenta imajo uporabniki storitev javne službe naslednje pravice:

- a) pravico do trajnega, rednega in nemotenega zagotavljanja storitev javne službe,
- b) pravico do enake obravnave glede kakovosti in dostopnosti storitev.

(3) Uporabnik storitev javne službe lahko namesto na prevzemnem mestu oddaja živalske stranske proizvode v zbiralnici, ki jo upravlja sam, drug uporabnik storitev javne službe ali koncesionar.

24. člen (izjeme)

Ne glede na določbe prejšnjega člena uporaba storitev javne službe za uporabnika storitev javne službe ni obvezna, če uporabnik:

1. pridobi dovoljenje Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR) za izjemno uporabo ali odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov v skladu s 16. in 18. členom Uredbe 1069/2009/ES,
2. ima odobritev UVHVVR in okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje lastnega obrata za predelavo živalskih stranskih proizvodov ali obrata oziroma naprave za njihovo uporabo v skladu z Uredbo 1069/2009/ES, razen če gre za trupla živali, ali
3. izpolnjuje pogoje za pošiljanje živalskih stranskih proizvodov v sosednjo državo članico EU v skladu z 48. členom Uredbe 1069/2009/ES,
4. kot imetnik poginule ali usmrčene hišne živali preda truplo te živali v sežig v odobreno sežigalnico v skladu z 24. členom Uredbe 1069/2009/ES, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji za prevoz, ravnanje in odstranjevanje iz navedene uredbe. V primeru ugotavljanja vzroka pogina je potrebno s truplom hišne živali ravnati v skladu s predpisom, ki določa pogoje za zbiranje, prevoz, skladiščenje, ravnanje, uporabo in odstranjevanje živalskih trupel kot vrste živalskih stranskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter da imetnik žival odjavi v skladu z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti.

25. člen (pogoji prevzema živalskih stranskih proizvodov)

(1) Koncesionar mora prevzeti živalske stranske proizvode od vsakega uporabnika storitev javne službe, če mu jih ta odda na svojem prevzemnem mestu ali v zbiralnici, ter od vsakega upravljavca posebnega zbirnega mesta iz 7. člena te uredbe, ki mu odda živalske stranske proizvode, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo ne glede na kakovost in ustreznost živalskih stranskih proizvodov za nadaljnjo predelavo.

(2) Koncesionar in uporabnik storitev javne službe ali upravljavec posebnega mesta iz 7. člena te uredbe za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo, morata za izvajanje storitev javne službe skleniti pogodbo, v kateri se določijo predvsem način ugotavljanja količine in vrste živalskih stranskih proizvodov ter način in termini prevzemanja živalskih stranskih proizvodov ter obveznosti glede uporabe embalaže in zagotavljanja ustreznosti živalskih stranskih proizvodov za prevzem.

(3) Če neustrezno pripravljene živalski stranski proizvodi za prevzem zahtevajo dodatno pripravo, obdelavo in pri predelavi povzročijo dodatne stroške, lahko koncesionar zaračuna dodatne stroške za ta prevzem uporabniku storitev javne službe. Obračun se vrši na podlagi dejanskih stroškov, kateri ne smejo presežati 100% cene za prevzem, predelavo in neškodljivo odstranjevanje teh živalskih stranskih proizvodov določene v skladu s 27. členom te uredbe. Podrobnejši pogoji se določijo v informaciji iz 4. odstavka 18. člena te Uredbe in v pogodbi med koncesionarjem in uporabnikom storitve javne službe.

(4) Če koncesionar, lokalna skupnost ali druga oseba za potrebe opravljanja javne službe vzpostavi zbiralnico, morajo vsi upravljavci mest za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo, zagotoviti sami oddajo živalskih stranskih proizvodov v to zbiralnico, če najkrajša razdalja po javnih cestah od njihovega prevzemnega mesta oziroma od mesta za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno rabo, ni daljša od 20 km. Izjemoma je lahko v soglasju z organom, pristojnim za veterinarstvo, daljša od 20 km, če gre za težko dostopna in redko poseljena območja?

(5) Koncesionar mora zagotoviti prevzem živalskih stranskih proizvodov tudi na kraju pogina, usmrčitve ali na drugem kraju nastanka živalskih stranskih proizvodov, če tako odredi uradni veterinar.

X. PLAČILO ZA STORITEV JAVNE SLUŽBE

26. člen (viri financiranja)

Viri financiranja za pokrivanje stroškov javne službe so:

1. plačila uporabnikov storitev javne službe za opravljene storitve javne službe in
2. sredstva državnega proračuna za prevzem in predelavo živalskih stranskih proizvodov:
 - a) ki jih koncesionar prevzema ŽSP kategorije 1 in 2 iz vmesnih obratov NVI - trupla poginulih živali, ki jih zbere VHS – NVI s sklada s predpisom, ki ureja zbiranje, prevoz, skladiščenje, ravnanje, uporabo in odstranjevanje živalskih trupel kot vrste živalskih stranskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi in živalskih stranskih proizvodov, in živalske stranske proizvode,
 - b) v primerih množičnega pogina,
 - a) c) zaradi odrejene usmrčitve živali zaradi pojava kužnih bolezni,
 - b) d) ob izvajanju carinskega nadzora potnikov na mejnih prehodih, če gre za živalske stranske proizvode, ki nastajajo v mednarodnem prometu kot kuhinjski odpadki.

27. člen (cena storitev javne službe)

(1) Cena storitev javne službe s sklepom določi vlada, pri čemer upošteva, da je cena storitev javne službe določena glede na maso prevzetih živalskih stranskih proizvodov, in glede na neustreznost plačilo dodatka.

(2) Cena za izvajanje storitev javne službe iz prejšnjega odstavka vlada določi na podlagi ponudbene cene za izvajanje storitev prevzemanje, zbiranja in prevoza živalskih stranskih proizvodov, cene za njihovo predelavo in cene za odstranjevanje predelanih živalskih stranskih proizvodov izbranega kandidata iz prijave na javni razpis za izbiro koncesionarjev ob upoštevanju pogojev iz 11. člena te uredbe.

(3) Po preteku petih let koncedent preveri ustreznost cene. Cena se lahko spremeni v kolikor so bistveno spremenjeni elementi za kalkulacijo cene.

(4) Če je bilo na istem ali dodatnem javnem razpisu prijavljenih več kandidatov se za ceno storitve javne službe določi ponudbena cena izbranega kandidata, ki jo je ponudil za izvajanje javne službe.

(5) Koncesionar mora dajati koncedentu na njegovo zahtevo vse podatke, ki so potrebni za določitev cene storitve javne službe.

28. člen (cena živalskih stranskih proizvodov zaradi proizvodnje živil za lastno rabo)

(1) Vlada s sklepom iz prejšnjega člena tudi določi ceno storitev javne službe za prevzem, predelavo in odstranitev živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo zaradi proizvodnje živil za lastno rabo.

(2) Cena storitev iz prejšnjega odstavka je lahko subvencionirana največ v višini 40 odstotkov dejanskih stroškov.

XI. NADZOR

29. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem državne javne službe in koncesije v okviru svojih pristojnosti opravljajo ministrstvo, pristojno za okolje in UVHVVR, ki za potrebe nadzora lahko imenujeta delovno skupino.

(2) UVHVVR, ima pravico neposredno pri koncesionarju nadzirati izvajanje državne javne službe in drugih obveznosti koncesionarja, določenih s koncesijsko pogodbo. Nadzor po tem odstavku opravljajo uradni veterinarji in osebe, ki ih pooblasti generalni direktor UVHVVR, (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen oseba).

(3) Pristojnosti pooblaščen osebe v postopku nadzora nad zakonitostjo ter strokovnega in finančnega nadzora ne posegajo v pristojnosti drugih organov.

(4) Koncesionar mora pooblaščen osebi omogočiti nadzor, vstop v svoje poslovne prostore in vpogled v dokumentacijo, zbirke podatkov ter dati zahtevane podatke in pojasnila.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

30. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje uporabnik storitev javne službe, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu s 24. členom te uredbe ali ravna v nasprotju z dovoljeno izjemo iz 25. člena ali določbami 26. člena te uredbe.

(2) Z globo od 400 eurov do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje uporabnik storitev javne službe, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

1. prvega odstavka 24. člena in
2. drugega in tretjega odstavka 26. člena te uredbe
3. oddaja neustrezno pripravljenih živalskih stranskih proizvodov koncesionarju.

(3) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje koncesionar, če ravna v nasprotju z določbami:

1. 6. člena,
2. 7. člena,
3. 8. člena,
4. 17. člena,
5. četrtega odstavka 18. člena,
6. prvega odstavka 19. člena

7. 21. člena
8. 22. člena
9. drugega odstavka 24. člena (rednost, nemoteno prevzemanje) in
10. četrtega odstavka 26. člena te uredbe.

(4) Z globo od 1.200 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega in tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba uporabnika storitev javne službe oziroma koncesionarja.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBI

31. člen **(razveljavitev predpisov)**

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi kategorije 1 in 2 (Uradni list RS, št. 134/06, 1/10 in 22/16., ki pa se še uporablja do izbire koncesionarja v novem postopku.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za koncesionarja, ki je bil izbran za koncesionarja pred uveljavitvijo te uredbe, uporabljajo določbe Uredbe o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi kategorije 1 in 2 (Uradni list RS, št. 134/06, 1/10 in 22/16), do sklenitve nove koncesijske pogodbe, vendar najpozneje do 30.6.2022 .

32. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije).

EVA 2021-2550-0087